

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16Nt/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516010202
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2516010202.1

Uznesenie

Okresný súd Piešťany, samosudcom Mgr. Pavlom Macháčom, v trestnej veci odsúdeného I. D. pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom 5. júna 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd zamietá návrh odsúdeného I. D., nar. XX.XX.XXXX D. U., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS V., na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

25. augusta 2016 bolo Okresnému súdu doručené podanie odsúdeného I. D. (ďalej len odsúdený) označené ako „Návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného pod č. k. 2T/51/2015 rozsudku Okresného súdu C.. Odsúdený v návrhu uviedol, že sa v danej veci oznámením okolností a skutočností zákonom ustanoveným postupom domáha spravodlivej súdnej ochrany na nezávislom a nestrannom súde.

9. novembra 2016 bolo Okresnému súdu C. doručené doplnenie návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré odsúdený podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu. V návrhu uviedol, že po právoplatnosti rozhodnutia vo veci Okresného súdu C. sp. zn. 2T/51/2015 vo veci samej vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Uviedol, že v čase konania hlavného pojednávania bol v zlom psychickom rozporení a nebol si dostatočne vedomý následkov svojho vyhlásenia o vine podľa § 257 Trestného poriadku. Po tom, ako bol odsúdený, zistil závažné skutočnosti, ktoré neboli známe v čase rozhodovania súdu, za ktorým účelom navrhuje predvolať a vypočuť svedkov M. D. a svojho otca I. D.. Výpovede uvedených osôb považuje za skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby súd povolil obnovu konania právoplatne skončeného rozsudkom Okresného súdu C. z 21. 9. 2015, sp. zn. 2T/51/2015 a zrušil napadnuté rozhodnutie vo výroku o vine ako aj treste.

Okresný súd C. vo veci vytýčil verejné zasadnutie na rozhodnutie o návrhu odsúdeného na 5. júna 2017. Na verejnom zasadnutí oboznámil čítaním listinné dôkazy založené v spise Okresného súdu C. sp. zn. 2T/51/2015, výpoveď I. D. z prípravného konania, výpoveď poškodeného B. z prípravného konania z 27. marca 2015, výpoveď odsúdeného Jaroslava Gálka z prípravného konania z 26. marca 2015, obžalobu, zápisnicu z hlavného pojednávania na Okresnom súde C. z 21. septembra 2015, rozsudok Okresného súdu C. z 21. septembra 2015, sp. zn. 2T/51/2015, nariadenie výkonu trestu, register trestov odsúdeného, hodnotenie na odsúdeného z ÚVTOS V..

Z výpovede odsúdeného I. D. z prípravného konania 3. júna 2015 vyplynulo, že sa ku spáchaniu skutku priznal a popísal podrobne okolnosti prípadu.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania na Okresnom súde C. z 21. septembra 2015 vyplynulo, že I. D. urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov tak, ako sú uvedené v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry C. zo 16. júla 2015, sp. zn. Pv 255/15/2204, pričom súd následne postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie Mariána Vaška prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie sa vykoná len v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody.

Rozsudkom Okresného súdu C. z 21. septembra 2015 sp. zn. 2T/51/2015, právoplatným 22. decembra 2015, bol I. D. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že odsúdený I. D. bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú, ale aj násilnú trestnú činnosť. V troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody IIava z 12. októbra 2016 vyplynulo, že do ich ústavu bol I. D. premiestnený 23. 2. 2016 na základe uznesenia o zmene súdnej diferenciacie rozhodnutím Okresného súdu U.. Po absolvovaní nástupného oddielu bol odsúdený 1. marca 2016 zaradený do výchovného kolektívu v strednom stupni stráženia v rámci diferenciacnej skupiny „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Správanie a vystupovanie menovaného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni. Zachováva zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku plní bez nedostatkov, nariadenia príslušníkov rešpektuje. Poriadok v osobných veciach si udržiava. Menovanému doteraz nebola udelená disciplinárna odmena, ani disciplinárny trest. Voľný čas trávi zväčša pasívne, sledovaním TV a hraním spoločenským hier, z aktivít kultúrno - osvetovej činnosti prejavil záujem len o hudobný koncert. Od 7. 3. 2016 do 10. 5. 2016 bol pracovne zaradený na pracovisku Ručné šitie obuvi, kde sa venoval šitiu topánok. Jeho pracovná disciplína nebola vždy na požadovanej úrovni, pracovný postoj k ručnému šitiu topánok bol odmietavý. Od 11. 5. 2016 je pracovne zaradený na pracovisku Elast, kde sa venuje kontrole gumových výliskov pre automobilový priemysel. Pracovné povinnosti vyplývajúce z pracovného zaradenia plní na požadovanej úrovni, pracovnú disciplínu na uvedenom pracovisku dodržiava. Kontakt s vonkajším svetom odsúdený udržiava formou korešpondencie predovšetkým s otcom. Kontakt formou návštev a telefonovania sa nerealizoval pre nezáujem odsúdeného. V závere hodnotenia ústavu sa uvádza, že v podmienkach výkonu trestu sa odsúdený dokáže prispôbiť požadovaným normám. Prístup k odsúdenému je individuálny, formou osobných rozhovorov a zadávaním úloh a príkazov.

Odsúdený I. D. na verejnom zasadnutí uviedol, že na svojom návrhu na povolenie obnovy konania trvá. Chce, aby sa rozhodlo spravodlivo, v prípravnom konaní bol vypočutý tak narychlo, pod nátlakom. Na hlavnom pojednávaní, keď realizoval vyhlásenie o vine, na neho síce nebol vyvíjaný nátlak, ale urobil to, lebo bol vystresovaný. Svedkov navrhuje vypočuť preto, lebo sa údajne v Leopoldove vo väzbe chválil jeho komplic N. K. M. D., že ho dal zavrieť za nič. Navrhol preto vypočuť M. D., ktorý bol v tejto súvislosti tiež zadržaný, lebo ho podozrievali z uvedenej lúpeže. So svedkom D. bol v kontakte, aj mu písal, že ako sa má, či to zvláda. Na mieste činu v čase skutku M. D. nevidel. Odsúdený Marián Vašek chcel v tejto veci vypočuť aj svojho otca I. D.Š., ale minulý týždeň sa dozvedel, že jeho otec zomrel. Odsúdený ďalej zdôraznil, že skutok, za ktorý bol odsúdený, spáchal N. K., on bol v čase spáchania skutku za dverami. Na dotaz súdu odsúdený I. D. uviedol, že k listinným dôkazom oboznámeným na verejnom zasadnutí nebude vyjadrovať. V rámci konečného návrhu sa pridržiaval vyjadrenia svojho obhajcu.

Prokurátor v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje zamietnuť žiadosť na povolenie obnovy konania z dôvodu, že neboli v návrhu splnené dôvody v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, pretože nevyšli najavo také nové skutočnosti a dôkazy skôr neznáme, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu. Poukázal predovšetkým na skutočnosť, že rozhodnutie o vine bolo vydané na základe vyhlásenia o vine. Na verejnom zasadnutí neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by svedčili, že toto vyhlásenie nebolo vykonané slobodne a vážne. Prokurátor ďalej uviedol, že čo sa týka výsluchu M. D., tento svedok bol v prípravnom konaní spomínaný opakovane, pričom odsúdený ho nenavrhol vypočuť, hoci mu bol známy. Z výsluchu odsúdeného je zrejmé, že M. D. nebol priamym účastníkom skutku. Odsúdený tak neuviedol, aké okolnosti by mal k jeho vine uviesť.

Obhajca v konečnom návrhu uviedol, že v plnom rozsahu odkazuje na písomné vyhotovenia návrhu na obnovu konania, doplnené podaním z 9. novembra 2016. Je toho názoru, že v danom prípade sú splnené podmienky na postup podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, kedy práve výsluchom svedka M. D. mali byť preukázané skutočnosti a okolnosti súdu skôr neznáme, ktoré by eventuálne mohli mať vplyv na rozhodnutie v tejto veci. Má za to, že bolo potrebné v tomto konaní vypočuť tohto svedka, aby

boli odstránené všetky pochybnosti. Poukázal na fakt, že konanie odsúdeného nebolo správne právne kvalifikované a navyše súd pri ukladaní trestu nepoužil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona. Záverom obhajca uviedol, že vzhľadom na obsah návrhu na povolenie obnovy konania žiada, aby súd návrhu vyhovel a obnovu konania povolil.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 odsek 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a súčasne tieto skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Za skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Dôkazom súdu skôr neznámym v súlade s ustanovením § 394 ods. 1 Trestného poriadku môže byť popri dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe. V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti, a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že odsúdený I. D. sa ku skutkom, ktoré mu kládla za vinu obžaloba Okresnej prokuratúry C. sp. zn. Pv 255/15 zo 16.7.2017 na hlavnom pojednávaní priznal a urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný z ich spáchania, teda že je vinný aj zo skutku pod bodom 1/ obžaloby právne kvalifikovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, vo vzťahu ku ktorému skutku sa domáha obnovy konania. K tomuto skutku sa odsúdený I. D. priznal aj pri výsluchu v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní, teda nielen v konaní pred súdom, pričom v rámci výsluchov bol v každom jednom prípade zákonným spôsobom poučený. Jeho priznanie bolo verifikované výpoveďou poškodeného V. N. B. a spoluobžalovaného N. K.. Súd nemajúc pochybnosti o vine I. D. jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní prijal, keďže tomuto korešpondovali aj ďalšie dôkazy založené v spise. Sám odsúdený I. D. uviedol, že ho k vyhláseniu o vine v konaní pred súdom nikto nenútil, urobil ho dobrovoľne.

Skutočnosti uvádzané odsúdeným I. D. v návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj na verejnom zasadnutí, že M. D. má informácie ohľadne toho, že ho spoluobžalovaný N. K. zmanipuloval a dal zavrieť, považuje súd za tendenčné a neverohodné, učené v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchanú trestnú činnosť. Vina odsúdeného I. D. bola v tejto trestnej veci riadne preukázaná jeho výsluchmi, ďalej výsluchmi spoluobžalovaného N. K. a svedka poškodeného V. N. B.. Navrhnutý svedok M. D. aj podľa

výpovede odsúdeného I. D. nebol na mieste činu v čase skutku, teda nebol očitým svedkom predmetnej udalosti, preto súd návrh na vykonanie dôkazu výsluchom tohto svedka odmietol.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.